

Praha 2015 – 4. A

Crrrrrr! Je pět hodin ráno a já si pomalu zkouším vzpomenout, proč vstávám tak brzo, když mi škola začíná až v osm hodin. Aha, jedeme do Prahy. Na to, že vstávám v pět ráno, tak vstávám s úsměvem. Vzpomenu si totiž na spolužáky z vesnic, jako jsou Karlín, Velké Bílovice, nebo Čejč a směju se jim, že už jsou nějakou tu minutu vzhůru. Po mé ranní rutině se s kufrem a batohem dostávám na vlakové nádraží, kde už čekají známé tváře v čele s paní profesorkou Benešovou a Malečkovou. Po chvíli konečně doráží poslední členové třídy a my se vydáváme vlakem do Břeclavi, kde budeme přestupovat na vlak mířící přímo do Prahy.

Po lehkých problémech s obsazením míst ve vlaku nakonec všichni sedíme a s kluky se dáváme do rozhovoru s dvěma dámami, které s námi sedí v kupéčku. Nostalgicky vzpomínají na časy, kdy jim taky bylo osmnáct a my si připadáme jak nějací usoplenci. Dámy vystupují v Pardubicích a my dvacet minut po desáté hodině v Praze. Paní profesorka nám ihned jde zakoupit dvě celodenní jízdenky na MHD a nezapomene dodat, že si ji každý máme označit. No, asi ani nemusím psát, že by to nebyla 4. A, kdyby se nenašel nějaký rebel a nejel načerno. Po vystoupení z MHD docházíme k našemu nádhernému, prosklenému a luxusně vypadajícímu hotelu Prokopka. Počkat, něco tady nesedí... Aha, po odtržení zraku od této budovy spatřuji druhý hotel, ovšem v poněkud jiném provedení, do kterého vejde, odložíme si zavazadla a čekáme na paní průvodkyni. Ta dorazí těsně před dvanáctou a my se, i přes lehký déšť, vydáváme na komentovanou prohlídku Starého Města. Paní průvodkyně má v zásobě jak všeobecná fakta o památkách a budovách, tak i nějaké zajímavosti, kterým s nadšením většina lidí naslouchá. Přes krásy Staroměstského náměstí, Prašné brány a Obecního domu se dostáváme na ulici Pařížskou, kde po nahlédnutí do peněženek zjišťujeme, že nemáme ani na koupení igelitky u jakéhokoliv obchodu. Naše prohlídka pokračuje pod Karlův most. Ano, pod Karlův most, máme totiž v plánu plavbu lodí na Vltavě. Málem z toho byla tragédie, když na paní profesorku někdo z Karlova mostu hodil tašku plnou věcí. Věříme ale, že ne úmyslně a tak to jako pokus o atentát nepovažujeme. Plavba je pro mě asi nejzajímavější část prohlídky, kde se dostáváme na Čertovku, ukazujeme si nejužší uličku v Praze se semaforem a taky část, kde se natáčely Chobotničky. Kapitánka lodi také nezapomíná dodat zajímavosti ohledně Karlova mostu a uvaří nám čaj a k tomu nabídne perník. Po tom, co vystoupíme z lodi, se asi o půl páté dostáváme na hotel s tím, že o tři čtvrtě na šest máme čekat před hotelem, jelikož nás čeká divadelní představení. Na to se já osobně strašně těším, ale na co jsem se těšil víc, byla večeře. Myslím, že jsme byli s kluky jediní, kteří stihli pizzu, ostatní si nejspíš museli vystačit s potravinami v blízkém Tesco. Za pět minut tři čtvrtě na šest už většina čeká před vchodem do hotelu a rychlým krokem se vydáváme na MHD směrem Divadlo na Vinohradech. Je devatenáct hodin a představení začíná a já můžu říct, že mi hra Zkrocení zlé ženy naprosto splnila očekávání. Filip Blažek v hlavní roli opravdu exceloval a já celé představení koukal s otevřenou pusou. Po příchodu z divadla se samozřejmě každý převlekl do pyžama, hodil přes sebe duchnu a se spokojeným úsměvem usnul. Určitě jsme nebyli do noci jako nějací nezodpovědní studenti a už vůbec jsme se nescházeli na ostatních pokojích.

Unaveni z dlouhého spánku vstáváme, jdeme se nasnídat a za stálého a hustého deště vyrážíme s paní průvodkyní na prohlídku Pražského hradu, včetně interiéru, kde nacházíme záchytný bod na schodech ve Vladislavském sále. Dále jsme prošli Zlatou uličku, Hradčany s krásným výhledem na historickou část Prahy a nezapomněli jsme ani na Karlův most. Po tom, co jsme prošli všechny památky, už následoval vysněný rozchod, s kterým každý naložil, jak uznal za vhodné,

někteří šli nakupovat, nejspíš se ale vyhnuli Pařížské ulici. Já osobně jsem ho strávil v Hard Rock Café, kde byla parádní atmosféra, výborné drinky a ještě lepší hudba. Tentokrát jsme se měli dopravit zpět na hotel sami a o půl šesté čekat opět ve společenském oděvu před hotelem. Dnešní zastávka Divadlo na Jezerce. A tady prosím, nastává zlatý hřeb celého výletu. Představení Na dotek začíná v devatenáct hodin a my vůbec nevíme, co si pod ním představit. Lehké nastínění děje nám toho moc neříká, ale vše se rozjede asi v polovině hry. Paní profesorka se mění na rajče a my nevíme, jestli máme plakat smíchem, nebo si zacpat uši. Po trošku peprnější části představení se exprese Jiřího Macháčka a Jana Dolanského už lehce zmírnily a po skončení představení se plní dojmů vracíme zpět na hotel. Nastává večerka a my opět uleháme pod duchny, netouláme se po hotelu a nejsme vzhůru do rána jako nějakí rebelové.

Další ráno se setkáváme před hotelem již s balením a na tvářích některých spolužáků je vidět vyspání do růžova a chuť k dalšímu cholení. Plán dnešního dne je dát si zavazadla do úschovny na nádraží, což také bez problémů probíhá a poté rozchod. Každý ho opět tráví dle chuti, ale musím říct, že návštěva čokoládovny a muzea voskových figurín nebyl vůbec špatný nápad. Jednu hodinu po poledni nám začíná komentovaná prohlídka České televize, která aspoň pro mě byla opravdu zajímavá a plná užitečných informací, ale i přes to se už většina třídy nemůže dočkat domů. O tři čtvrtě na čtyři nám jede vlak do Břeclavi, kterým cestujeme asi tři hodiny, v cílové stanici přeseďme na vlak do Hodonína, kde se už všichni rozprchnou a tím ukončí náš výlet do Prahy.

Když si na výlet teď vzpomenu, musím říct, že to mělo od všeho něco. Od docela dobrých zážitků z divadla až po některé slabší okamžiky, ale hodnocení je asi na každém jednotlivci. Praha je krásné, historické město se zajímavou historií a určitě bylo co k vidění a uskutečnit výlet se spolužáky, s kterými si rozumíte je ještě lepší. Doufám, že i po maturitě, kdy se všichni rozprchnou do různých koutů světa, se dostaneme do kontaktu a něco podobného uskutečnime.

Ondřej Kučeřík, 4. A
schválila: PhDr. Benešová

